

Ooggetuigen van de dood en opstanding van Jezus!

Een Paasspel dat oudere kinderen en tieners kunnen voorlezen en spelen

Wat heb je nodig?

- verkleedspullen voor de tien spelers

Wat gaan we doen:

Een leider zegt of leest voor:

“Mensen vragen zich af: Was Jezus echt gestorven aan het kruis ? En is hij echt opgestaan uit de dood?

Luister en kijk naar deze ooggetuigen!”

Pontius Pilatus:

“Ik ben een Romein en de prefect over Judea. Tja die Jezus... vreemde gast. Naar mijn idee onschuldig, maar je wilt géén oproer van het volk! Dus laten we hem kruisigen... altijd ga je daaraan dood. Heel effectief! Daarna brak er een rel uit omdat mensen zeiden dat hij was opgestaan uit de dood!”

Romeinse soldaat 1:

“Ik ben een Romeinse soldaat. Pilatus stuurde mij om de benen van de drie gekruisigde mannen te breken. Daardoor sterven ze sneller. Ze moesten namelijk vóór het sabbat werd van het kruis gehaald worden. Tja, als je te sentimenteel bent kan je beter geen soldaat worden. Ik zag dat de middelste, Jezus, al gestorven was. Daar hoefde ik de benen niet van te breken. Ter controle of hij echt dood was stak ik mijn speer in zijn zij. Er kwam bloed en water uit... dus echt dood!”

Romeinse Centurion:

“Ik heb de leiding over 100 Romeinse soldaten. Je kan als officier geen softie zijn. Ik had het bevel over de kruisiging van de drie mannen. Daar heb ik veel ervaring mee. Maar dit keer was het heel anders met die drie uur durende duisternis en dan die aardbeving, heel indrukwekkend, zelfs voor mij. Ik hoorde de woorden van Jezus: “Vader, mijn leven is in uw handen” en toen blies hij zijn laatste adem uit. Geen twijfel mogelijk. Deze man was de Zoon van God!”

Farizeeër :

“Ik ben als Joodse wetgeleerde lid van het Sanhedrin, onze rechtbank. Wat was ik blij dat Jezus gekruisigd werd. Hij kreeg teveel aanhangers en noemde God zelfs zijn Vader! Maar het kreeg nog een onverwacht vervolg. Een paar soldaten kwamen helemaal overstuur vertellen dat het graf leeg was! Dat mocht het volk absoluut niet gaan geloven. Dus zwijggeld gegeven. Handig toch?”

Romeinse soldaat 2:

“Terwijl wij sliepen hebben de leerlingen van Jezus zijn lichaam gestolen! Tja, dat moesten we zeggen van de joodse bestuurders... maar weet je hoe het echt ging? We bewaakten het graf en opeens was er een aardbeving en een man die eruitzag als een bliksem rolde die loodzware steen weg. We vielen flauw van de schrik. Verder herinner ik me niets. Toen ik bijkwam kwamen er vrouwen en die vroegen waar het lichaam van Jezus was.”

Maria Magdalena:

“Op de eerste dag van de week stond ik ‘s morgens vroeg te huilen bij het graf en keek naar binnen. Daar zag ik twee engelen bij een leeg graf. Ik vroeg ze: “Waar hebben jullie Jezus neergelegd?” Opeens stond iemand achter me en ik dacht dat het de tuinman was. Hij vroeg: “Waarom huil je en wie zoek je?” Weer vroeg ik waar Jezus was neergelegd. Opeens hoorde ik: “Maria!” Het was Jezus! Mijn Meester. Ik mocht hem niet aanraken want Hij was nog niet naar zijn Vader gegaan.”

Cleopas uit Emmaüs:

“Wij zijn leerlingen van Jezus en we wonen in Emmaüs, zo’n elf kilometer van Jeruzalem. Toen ik samen met hem naar Emmaüs liep, kwam er iemand bij ons lopen die vroeg waarom we zo bedroefd waren.”

Emmaüsganger 2:

“Die man legde ons de boeken uit vanaf de woorden van Mozes. Hij wilde verder gaan, maar wij vroegen of hij bleef logeren omdat het al bijna avond was. Toen hij het brood nam en het brak herkenden we Jezus. Maar opeens was hij er niet meer en wij renden terug naar Jeruzalem om de andere leerlingen dit blijde nieuws te vertellen.”

Thomas:

“Ik ben één van de twaalf leerlingen van Jezus. De anderen vertelden me dat Jezus aan hen verschenen was. Dat kon ik natuurlijk niet zomaar geloven. Ik ben een realist. Ik zei: “Ik wil eerst de wonden van de spijkers in zijn handen zien en ze voelen met mijn vinger. En ik wil met mijn hand de wond in zijn zij voelen, anders geloof ik het niet.” Een week later waren we weer bij elkaar en opeens was Jezus er en de deur was nog op slot! Jezus zei tegen mij: “Thomas, voel met je vinger aan mijn handen en met je hand in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar geloof!” Dat deed ik. Jezus is mijn Heer en mijn God.”

Petrus:

“Ik was drie jaar lang een volgeling van Jezus. Ik was zo bedroefd dat hij gedood was. Toen er vrouwen kwamen vertellen dat Hij niet meer in het graf lag ben ik gauw gaan kijken. Het graf was leeg! Ik was stomverbaasd. Maar Jezus had het ons gezegd. Hij zou na drie dagen opstaan. Toen begreep ik dat nog niet, maar nu:”

Allen:

“De Heer is waarlijk opgestaan! Halleluja!”